

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

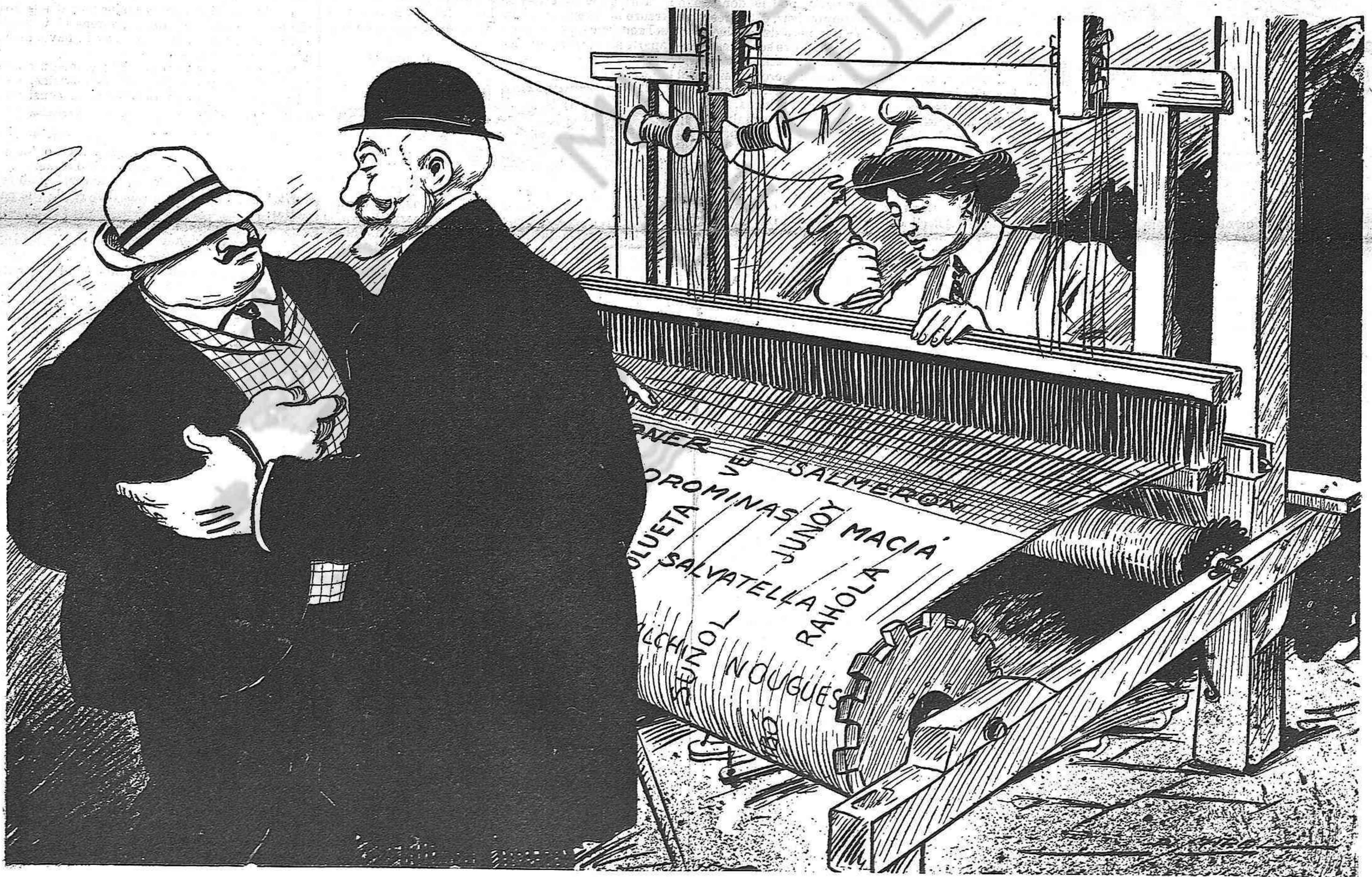
CADA NÚMERO 5 CÈNTIMS PER TOT ESPANYA
 NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
 (Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA
 BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
 Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA, pessetas 1'50. - EXTRANJER, 2'50.

La feyna de la Solidaritat Catalana.

—¿Qué me 'n diu d' aixó, amich Alejandro?
 —¡Ay, don Anton!... Que tenim mala pesa al teler.

LA SENMANA ULLADA POLITICA

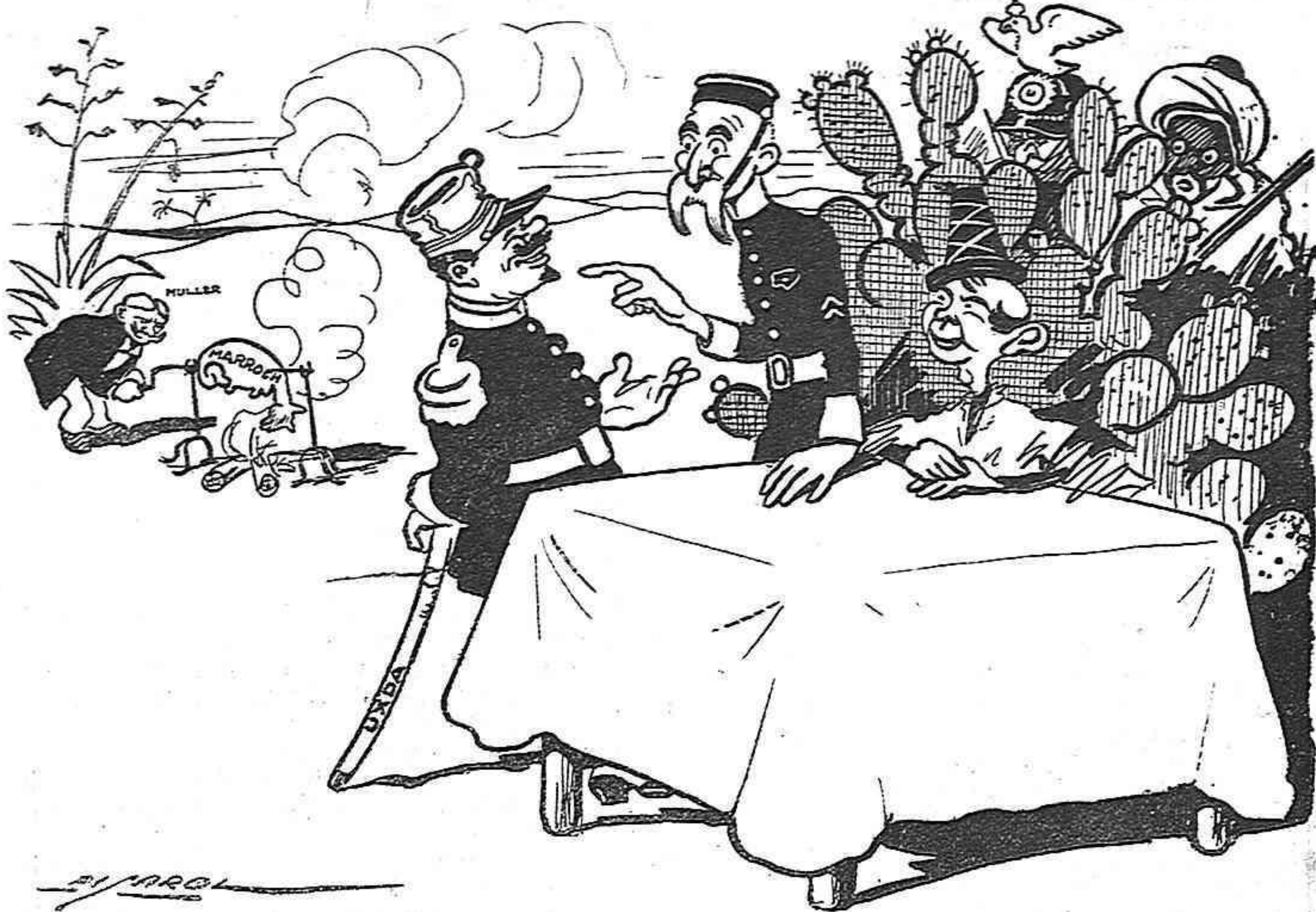
La campanya solidaria de Catalunya va prenent les proporcions d' un somatén general. L' entusiasme s' encomana d' un districte al altre, y tots junts formen ja l' espectacle imponent d' un poble enter posat en peu y resolt a sepulturar en las urnas electorals las últimas disferrás d' una política

corcada y perniciosa, y las darreras pretensions de las oligarquías y el caciquisme. Aquesta actitud resolta de Catalunya en oberta oposició al govern de 'n Maura, está exercint ja no poca influencia en la política general. Com l' Amo Toni no 's resigna a mermar el número dels diputats que han de constituir la seva majoria, se disposa a compensar els que li faltaran de Catalunya, trayentlos per altres districtes, que havia ofert als lliberals de 'n Moret. Y aquest, com es natural, al veure que li reduheixen la escassa almoyna d' algunas actas, s' ha posat com una fiera contra la Solidaritat.

D' aquí el recrudeixement de la campanya anti-solidaria per part del trust de la premsa rotativa a la qual s' hi uneixen els periódichs militaristas. Pero tots els atachs, infundats y calumniosos, s' estrellan en la decisió de Catalunya, y més serveixen para snardir que para debilitar l' acció sana y patriótica de la Solidaritat. Ja no es possible sostenir per més temps una campanya tan insincera com rabiosa sens altre fi que fomentar l' odiositat en el resto d' Espanya contra la regió catalana. Apart de que 'l gran exemple de serenitat y energia que s' está donant aquí 'no

caerá en saco roto» com dinhen els castellans, allá a las Corts passarém comptes, y la llegítima representació del poble catalá sabrá dir lo que cal, pera tapar la boca per sempre més als que, veyentse perduts, llenzan sobre Catalunya las més villanas acusacions de desafecte a Espanya. Baix el govern de 'n Maura s' accentúan els atreviments clericals. Mentres a Catalunya tothom está en votar candidats solidaris, sense fer mérit, ni de sas ideas, ni de sas creencias, insequint en aquest

El tiberi del Marroch

FRANSA:—¿Que 'ns assentém á taula?
 INGLATERRA:—No aneu depressa. Jo ab aixó hi entench molt y oloro que 'l bè encare no es prou cuyt.

—Es Vd. tan bondadoso, que quiere aparentar que ignoro que me estoy muriendo. Aquest era l' home qu' en aquest país de clericalisme militant havia arribat á ser més que un bisbe, un papa de levita.

Al Vendrell s' hi presentan tres candidats: un d' *alegret*, un de *tristet* y un de serio. Y ab tot y que l' *alegret* fa riure molt, més encare fa riure 'l *tristet* ab las sevas infulas filosóficas y ab el paper qu' está fent, qu' es pitjor que 'l d' *trassa*. Será precís, que per la dignitat del districte, el candidat serio ó sigui 'l Sr. Carner, els envihi á fer

la comedia á un altre puesto. El cartell lerrouxietaurista está molt desacreditat en aquella terra de la llealtat y la franquesa.

Algúns bisbes espanyols han prés una resolució que hi há qui la reprobá; pero que á mí 'm sembla molt acertada.

Se tracta de las indulgencias concedidas als difunts, y que solen publicarse en els anuncis de defuncions. Si 'ls anuncis se publican en periódichs liberals, se considerarán anuladas las indulgencias.

Ara vostés me preguntarán:—¿Y aixó troba acertat?

LA CARICATURA AL EXTRANJER

Camí del abisme

Com totas las cosas vellas y passadas de moda, poch á poch anirá al fons de la timba.

— Sí, senyors: acertadíssim, perquè vé á demostrar que la religió tal com algúns la practican no passa de ser cosa de botiga. Y lo que fan els bisbes, en la qüestió de las indulgencias, no es més al cap-devall que una gran propaganda lliure-pensadora.

Presentarse el Sr. Raventós (Codorniu) com á candidad solidari pel districte de Valls-Montblanch y quedar en Canals fet una llástima, ha sigut una ma-teixa cosa.

L' altre día m' ho deya un elector de aquell districte:—Está ben obstruhida aqueixa canal, y per més qu' en Maura buñ, ja no la desembussa.

Y un altre afegia:—El Sr. Raventós qu' es un gran vinicultor, ja 's pot dir desd' ara que ha acabat ab el caciquisme, qu' es la pitjor de las filoxeras.

Els caciquistas, prevalguts de que pel districte de Granollers hi llyuyan dos candidats solidaris, ó si-guin, el republicá Sr. Lladó y Vallés y 'l catalanista Sr. Girona, han decidit presentarhi candidat, recayent la designació en un tal don Joan Camin de Angulo, vizconde de la Laguna.

Ja sab que d' electors veritat ben poch es votarán, y per més que 's refíhi de las granotas que porta en el seu vescomtat, es home á la laguna... vull dir home á l' aygua.

Ha sigut concedida la gran creu d' Isabel la Católica á D. Francisco Benet y Colom.

May una distinció més ben empleada.

Perque no es un mort, políticament parlant, el successor del Hereu Pantorrillas? ¿Y ahont millor que en els sepulcres se poden posar las creus?

En Lerroux ha disposat que en Joan Pich Pou presenti la seva candidatura pel districte de Sant Felú de Llobregat, en calitat de destorbador.

Perque d' altra manera voldria significar que 'l vestit de diputat provincial á m' en Pich li vé massa estret y vol que s' engabanyi el de Diputat á Corts, més á la mida de tan gran eminencia.

A no ser que vulgui donarli ocasió de venjar no tan sols els desastres de Cavite y Santiago de Cuba, sino també l' últim fracás lerrouxietaurista en las passadas eleccions provincials.

Fins en Mir y Miró ha anat á Tremp ab la sana y patriótica intenció de crear dificultats á la candidatura solidaria del republicá Sr. Llari.

Peró, segons noticias d' aquella comarca, l' éxit del Sr. Llari está plenament assegurat, desde que 'l Sr. Mir y Miró ha comensat á disparar en contra de la Solidaritat.

Usa el Sr. Mir y Miró un' arma tan averiada que no té res d' extrany que li surtin tots els trets per la culata. Ell ha anat á Tremp, pero 'n sortirà destrempat.

No es cert, com s' ha dit, qu' en Canals se retirí. Prefereix que siguin els altres els que ho fassin. Y de carregarse'l á coll y portarlo á la estació se 'n encarregarán els electors de Valls-Montblanch.

Diu un periódich que l' Alegret no obra la boca que no fassa riure.

¿No més quan obra la boca?

Jo crech qu' encare fá riure mes quan obra la butxaca.

¿Veritat, Sr. Valentí?

— Soch fells porque tinch dona. —
 va dí un casat á un tranquil
 qu' era viu de poch mesos,
 y aquest á l' altre va dir:
 —Tú ets fells porque tens dona
 y jo 'n soch porque no 'n tinch.

Vas á casarte ab en Brú
 y dius, Sió, que fas mal fet;
 ell, en Brú, si que 'l ximplet
 fá mal de casarse ab tú.

El burgés Pere Rabassa
 té un defecte qu' es molt lleig:
 s' equivoca ab las quinzenas
 quan es á pagá als obrers.
 Y mireu, cada vegada
 s' equivoca á favor seu.

Parlant d' en Met qu' es un home,
 molt informal y xerraire,
 vá dí l' Arcís á n' en Mingo:
 —Es un tipo que fá rabia
 porque en totas ocasions
 se veu que no té paraula. —
 Y en Mingo li vá respondre:
 —Home, aixó sí que 'm fá gracia.
 ¿Que no té paraula dius
 y ell sol parla més que quatre?

J. PONT Y ESPASA

Á LO INSERTAT EN LO ÚLTIM NÚMERO

- 1.ª XARADA.—*Ci-ne-ma-tó gra-fo.*
- 2.ª MUDANSA.—*Fira-Fura-Fora.*
- 3.ª TARJETA.—*Las Granotas.*
- 4.ª CONVERSA.—*Eladi.*
- 5.ª LOGOGRIFO NUMÉRICO.—*Serapi.*
- 6.ª GEROGLÍFIC.—*Un any comú te 365 días.*

Han endevinat totas ó part de las solucions corresponents al número anterior els caballers: Pau Pera Juan, Dos aficionats del Port de la Selva, José Sanz (a) Bolega, Un contrari del Emperador, Ramiro Espinosa Wey..., Antoni y Aniset Quer, Antonia Bassols y Jaume Busquets, Dos nyébits de Granollers, R. A. (a) Pau de las Calças Curtas, y Amadeu Nadal.

ENDEVINALLAS

XARADA

Á UNA PRESUMIDA CARCA

Tu qu' ets *dos-tres* presumida
 y que un rich marit pretens
 tapante, porque ets pansida,
 tots els defectes que tens
 ab potingas sense mida...

Te diré que 'l principal
 defecte de ta *tres-quart*
 no podrás ja may tapa'l,
 y es cosa tan *quart-doblat*
 que 't posa fenomenal.

Hu-tres quarta que ab color
 te pintas sempre á desd'í
 com si fossis un pintor,
 el teu cutis de *setí*
 te resulta que fa por.

De *tres-tres* sempre tens bruta
 ta boca y també es tan gran...
 que sembla la de una gruta,
 y 'ls llabis vas apretant
 pera ferla diminuta.

Al cap portas afegits,
 porque tens curt el cabell;
 te posas trampas als pits,
 y els ulls, passant el pinzell,
 te 'ls fas grossos, sent petit.

El caminar t' atropella,
 porque molt has de fingir;
hu-tres quart que se 't consella
 qu' es inútil ton sofrir
 porque se 't veu qu' ets... garrella.

L' iglesia es ton ideal;
tres-cinch día, ab devoció
 no vas tú allí, es natural,
 pro ta sola condició
 t' hi porta... ¡tota total!

Y *hu fí*, pel teu gran embrás,
 qu' es ó cosa que molt t' apena...
 aquest fenomenal nas...
 ¿no has trobat, *hermosa nena*,
 may per ell algún disfrás?

No 'l trobarás, vritat es;
 difícil solucionar
 aixó, y ben prompte es comprés;
 te 'l haurías de tallar
 pera trobarne promés.

¿Ne vols un, que tapa 'l pot?
 Es la solució més bona
 per trobarne tu xicot...
 Pots posarte á majordona...
 y se 't dispensará tot.

J. MORET DE GRACIA

SINONIMIA

Tot se deya una donzella
 que conegut á Vilassar
 y de tant *total* que n' era
 me 'n vareig enamorar.

TRES CALANDRIS DE MASNOU
 TRENCA-CLOSCAS

D MENA ARLET

Formar ab aquestas lletas degudament combinadas el títul d' una xistosa sarsuela.

A. DE P. CABARACH

CONVERSA

—Ahont vas anar antes de venir á Barcelona, Antón?
 —Antes de venir á Barcelona vaig anar á Madrid y
 després vaig anarme'n á passejar per l' extranger.
 —¿A quin punt vas anar?
 —Entre 'ls dos ho hem acabat de dir.

RAFAEL FONT

GEROGLÍFIC

X
 PI TI
 L
 O O
 PI TI
 CR CR

UN ANTI-NAVARRORREVERTISTA

Caballers: Dos aficionats de Port de la Selva, Elisheu Moreno, Lluís Casas Salat, Un contrari del Emperador, J. Quer y A. Nadal, Ramiro Espinosa Wey..., Gabriel Penco, R. Salió Tey, Un aficionat, E. Pahissa B., Un de l' art, y Enrich Bonagarriga (a) Suhart: Res.

Caballers: A. Sol del Día, A. Quer, Tres calandris de Masnou, Dos anti-clericals, Dos nyébits de Granollers, R. A. (a) Pau de las Calças Curtas, y Amadeu Nadal: Casi tot.

Caballer: Joseph Miret: Aquest género de poesia pert tot el perfum quan surt del *seno* familiar. Aixó á las postres d' un bon dinar faria molt efecte...—Pere Alegre: La idea es boniqueta; pero indubtablement se 'n podria treure més partit.—Emili Forgas: Som massa modestos, pera agradarnos que 'ns bombejin d' aquest modo. Ab tot y aixó... gracias, y perdoni.—C. Cunill de Bosch: Farém una bona tria... y estarém á las resultas.—J. Rocca S.: No 'ns diu res de nou. Ademés es, de forma bastant defectuosa.—Angelet Alloorrot: ¡Mira, mira l' angelet bufadot... Quina sicalipsis més encoberta!... Es dir que... vaya, vaya, vaya!... No ho hauria dit may!—J. Serinyá: No estém per quientos. La Historia es lo que domina avuy día... Ja ho va dir, crech qu' era en Pidal y Món: *Esto matará aquello*—Joseph O. y Soler: Noy, sí qu' está desenganyat... que fins acentúa els versos malament!... Ja es desgracia!—L' Avi Riera: Bravíssim. Ja procuraré enquirirlo en algún número extra.—Mena Bandranas (fill): S' ho pren molt á la valenta, vosté... En primer lloch, la seva carta tenia una extensió excessiva; y després ha de pensar que segons quinas acusacions no 's poden fer si no van ben documentadas ab probas irrefutables. Al obrar aixó ho fem en bé dels firmants de las cartas que moltas vegadas desconexen els perills á que s' exposan.—J. B., V. C. y Joventut Tranquils: No m' es possible insertar res de lo qu' envián, per varias rahons.

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Oim, número 8

Tinta A. Lorilleux y C.ª